stelling van maximumprijzen of minimumprijzen heeft bijeengeroepen en het verkoopkantoor hiervan tegelijkertijd in kennis heeft gesteld.

Artikel 2

De in artikel 1 genoemde termijnen worden door de Hoge Autoriteit verkort, indien er geen aanleiding bestaat tot het treffen van maatregelen op grond van het Verdrag.

Artikel 3

Het bij artikel 4 van Beschikking No. 4-53 bepaalde blijft onverminderd van kracht.

Artikel 4

Deze Beschikking treedt op 1 januari 1958 in werking.

Deze Beschikking is door de Hoge Autoriteit besproken en goedgekeurd op haar zitting van 10 december 1957.

Door de Hoge Autoriteit

De Voorzitter

René MAYER

BESCHIKKING No. 25-57

van 10 december 1957

houdende wijziging van Beschikking No. 6-56 van 15 februari 1956 houdende ontheffing van de verbodsbepaling inzake de gemeenschappelijke verkoop van brandstoffen door de in de „Präsident" Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft mit beschränkter Haftung verenigde kolenmijnondernemingen van het Ruhrbekken

DE HOGE AUTORITEIT,

Gezien de artikelen 65, 2, 3, 4, 26, 47 en 61 van het Verdrag,

Gelet op Beschikking No. 6-56 van 15 februari 1956 houdende ontheffing van de verbodsbepaling inzake de gemeenschappelijke verkoop van brandstoffen door de in de „Präsident" Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft mit beschränkter Haftung verenigde kolenmijnondernemingen van het Ruhrbekken *(Publikatieblad van de Gemeenschap van 13 maart 1956, blz. 43),*

Gelet op Beschikking No. 4-53 van 12 februari 1953 betreffende de voorwaarden waaronder de prijsschalen en de verkoopsvoorwaarden die door de ondernemingen van de ijzererts- en kolenindustrieën worden toegepast, dienen te worden gepubliceerd *(Publikatieblad van de Gemeenschap van 12 februari 1953, blz. 21),*

Voorts gelet op de onderstaande overwegingen:

Gedurende het kolenjaar 1956-57 vertegenwoordigt de door de kolenmijnondernemingen uit het Ruhrbekken gewonnen hoeveelheid steenkolen van 125 miljoen ton en de door deze kolenmijnondernemingen geproduceerde hoeveelheid cokes van 37 miljoen ton ongeveer de helft van de totale winning en produktie van de Gemeenschap.

Na aftrek van de hoeveelheden, welke door de kolenmijnondernemingen zelf worden verbruikt of naar derde landen geëxporteerd, wordt de overblijvende hoeveelheid van ongeveer 56 miljoen ton steenkool en steenkoolbriketten, alsmede 31,4 miljoen ton steenkoolcokes

— gedeeltelijk door de kolenmijnondernemingen zelf aan ondernemingen welke door eigendomsverhoudingen verbonden zijn, verkocht of rechtstreeks regionaal afgezet;

— gedeeltelijk via de door de Hoge Autoriteit toegestane gemeenschappelijke verkoop door de drie verkoopkantoren voor Ruhrkolen „Geitling", „Mausegatt" en „Präsident" afgezet.

Het marktaandeel van de in de „Präsident" Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft verenigde kolenmijnondernemingen omvat ongeveer een derde van deze hoeveelheden, te weten 19 miljoen ton steenkool en steenkoolbriketten, alsmede 11,3 miljoen ton steenkoolcokes.

De prijzen voor de door de „Präsident" Verkaufsgesellschaft verhandelde hoeveelheden worden vastgesteld door de Algemene Vergadering van dit verkoopkantoor; deze prijzen gelden eveneens als norm voor de hoeveelheden die door de kolenmijnondernemingen zelf worden verhandeld.

Gezien de omvang van de „Präsident" Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft en haar invloed op de markt dient de Hoge Autoriteit er voor zorg te dragen dat van de bevoegdheid tot vaststelling der verkoopprijzen geen gebruik wordt gemaakt op een wijze die in strijd is met de in de artikelen 2 tot en met 4 vermelde doeleinden en beginselen of met de krachtens artikel 65 sub 2 vereiste voorwaarden voor de verlening van ontheffing voor gemeenschappelijke verkoop.

De Hoge Autoriteit heeft het recht en de plicht, ten aanzien van een dergelijke organisatie voor gemeenschappelijke verkoop maatregelen te treffen waardoor misbruik van invloed op de markt wordt voorkomen.

De Hoge Autoriteit dient derhalve — onverminderd de bij Beschikking No. 4-53 voorgeschreven wijze van publikatie — in staat te zijn, alvorens een wijziging van de verkoopprijzen van kracht wordt, de volgende maatregelen te treffen:

— na te gaan of de wijziging van de verkoopprijzen in overeenstemming is met de bepalingen van het Verdrag, inzonderheid van de artikelen 2 tot en met 4,

— na te gaan of de betrokken kolenmijnondernemingen bij hun besluiten of overeenkomsten de in artikel 65 sub 1 vervatte verbodsbepalingen alsmede de in Beschikking No. 6-56 neergelegde beperkingen en verplichtingen in acht nemen,

— eventueel de aangelegenheid overeenkomstig artikel 26 van het Verdrag in de Bijzondere Raad van Ministers ter sprake te brengen,

— eventueel overeenkomstig de bij artikel 61 voorgeschreven procedure maximumprijzen of minimumprijzen vast te stellen.

De Hoge Autoriteit dient voor het treffen van voornoemde maatregelen over voldoende tijd te kunnen beschikken.

Een termijn van vier weken lijkt in dit verband noodzakelijk en voldoende.

De mogelijkheid dient te worden geschapen deze termijn te verlengen, wanneer de Hoge Autoriteit is overgegaan tot de raadpleging van het Raadgevend Comité, welke bij artikel 61 voor de vaststelling van maximumprijzen en minimumprijzen wordt voorgeschreven.

Anderzijds kan reeds voor de afloop van deze termijn blijken, dat de Hoge Autoriteit ten aanzien van de voorgenomen wijziging van de prijzen geen maatregelen behoeft te treffen; in dat geval dient de termijn te worden verkort.

Aangezien het om deze redenen noodzakelijk is de bij Beschikking No. 6-56 verleende ontheffing zodanig te wijzigen dat zij voldoet aan de voorwaarden, welke krachtens de bepalingen van het Verdrag bij een gemeenschappelijke verkoop van deze omvang dienen te worden gesteld,

BESLUIT:

Artikel 1

De bij Beschikking No. 6-56 verleende ontheffing van de verbodsbepaling inzake de gemeenschappelijke verkoop van brandstoffen door de in de „Präsident" Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft verenigde kolenmijnondernemingen wordt als volgt gewijzigd:

1. Het verkoopkantoor dient de Hoge Autoriteit onverwijld in kennis te stellen van alle door de Algemene Vergadering genomen besluiten tot wijziging van de verkoopsprijzen.

2. Prijsschalen welke een wijziging van de verkoopsprijzen behelzen mogen eerst 4 weken na deze mededeling door het verkoopkantoor bij de Hoge Autoriteit worden gedeponeerd (artikel 4, eerste lid sub *a)* van Beschikking No. 4-53).

3. De Hoge Autoriteit kan deze termijn met nogmaals vier weken verlengen, indien zij het Raadgevend Comité uiterlijk twee dagen voor het aflopen van de termijn voor een raadpleging overeenkomstig artikel 61 van het Verdrag inzake de vaststelling van maximumprijzen of minimumprijzen heeft bijeengeroepen en het verkoopkantoor hiervan tegelijkertijd in kennis heeft gesteld.

Artikel 2

De in artikel 1 genoemde termijnen worden door de Hoge Autoriteit verkort, indien er geen aanleiding bestaat tot het treffen van maatregelen op grond van het Verdrag.

Artikel 3

Het bij artikel 4 van Beschikking No. 4-53 bepaalde blijft onverminderd van kracht.

Artikel 4

Deze Beschikking treedt op 1 januari 1958 in werking.

Deze Beschikking is door de Hoge Autoriteit besproken en goedgekeurd op haar zitting van 10 december 1957.

Door de Hoge Autoriteit

De Voorzitter

René MAYER

BESCHIKKING No. 26-57

van 10 december 1957

houdende wijziging van Beschikking No. 7-56 van 15 februari 1956 houdende ontheffing van de verbodsbepaling inzake de gemeenschappelijke verkoop van brandstoffen door de in de „Mausegatt" Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft mit beschränkter Haftung verenigde kolenmijnondernemingen van het Ruhrbekken

DE HOGE AUTORITEIT,

Gezien de artikelen 65, 2, 3, 4, 26, 47 en 61 van het Verdrag,

Gelet op Beschikking No. 7-56 van 15 februari 1956 houdende ontheffing van de verbodsbepaling inzake de gemeenschappelijke verkoop van brandstoffen door de in de „Mausegatt" Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft mit beschränkter Haftung verenigde kolenmijnondernemingen van het Ruhrbekken *(Publikatieblad van de Gemeenschap van 13 maart 1956, blz. 56),*

Gelet op Beschikking No. 4-53 van 12 februari 1953 betreffende de voorwaarden waaronder de prijsschalen en de verkoopsvoorwaarden die door de ondernemingen van de ijzererts- en kolenindustrieën worden toegepast, dienen te worden gepubliceerd *(Publikatieblad van de Gemeenschap van 12 februari 1953, blz. 21),*

Voorts gelet op de onderstaande overwegingen:

Gedurende het kolenjaar 1956-57 vertegenwoordigt de door de kolenmijnondernemingen uit het Ruhrbekken gewonnen hoeveelheid steenkolen van 125 miljoen ton en de door deze kolenmijnondernemingen geproduceerde hoeveelheid cokes van 37 miljoen ton ongeveer de helft van de totale winning en produktie van de Gemeenschap.

Na aftrek van de hoeveelheden, welke door de kolenmijnondernemingen zelf worden verbruikt of naar derde landen geëxporteerd, wordt de overblijvende hoeveelheid van ongeveer 56 miljoen ton steenkool en steenkoolbriketten, alsmede 31,4 miljoen ton steenkoolcokes